

DECIZIA NR. 1319/2011
privind soluționarea contestației nr. formulata de
S.C. S.R.L. din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală asupra contestației nr. formulată de **S.C. S.R.L.** cu sediul social în comuna, sat, județul, având codul unic de înregistrare și înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub numărul J.../.../....

Petenta formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din data de și a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. din data de emise de organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală

Suma totală contestată este de lei reprezentând:

- ... lei - taxă pe valoarea adăugată suplimentară;
- ... lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară;
- ... lei - diminuarea pierderii fiscale.

Contestația a fost formulată în termen legal, poartă semnătura titularului dreptului procesual, precum și ștampila societății.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, 206, 207 și 209 alin. 1 pct. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este competentă să soluționeze contestația formulată de **S.C. S.R.L.** din

I. Societatea petenta contestă "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" nr. din data de emisă de organul de control al Activității de Inspecție Fiscală din următoarele motive:

- cheltuielile nedeductibile din punct de vedere fiscal reprezentând dobanda și cheltuielile cu asigurarea și cu amortizarea mijloacelor fixe aferente contractelor de leasing au fost excluse de la

deducere in baza prevederilor art. 21 alin. 3 lit. n) din Codul Fiscal si a art. 24 alin. 11 lit. h) Cod Fiscal. Aceste cheltuieli sunt corect inregistrate de societate, intrucat textele normative mentionate sunt aplicabile dupa aplicarea OUG nr. 34/2009, respectiv art. 32 pct. 2, ordonanta intrata in vigoare la data de 11.04.2009. Societatea are trei puncte de lucru, iar textul normativ modificat limiteaza cheltuielile la un singur autoturism numai in ce priveste functionarea, intretinerea si reparatia acestuia si nu in ce priveste dobanda, asigurarea si amortizarea, cheltuieli excluse de la deductibilitate nelegal;

- organul de control nu face precizarea in ce constau cheltuielile neadmise la deducere care nu sunt aferente realizarii de venituri impozabile si pentru care societatea nu are incheiate contracte. Este interesant ca aceste sume nu sunt admise la deductibilitate, dar veniturile pe care le retinea in incasarile din casa de marcat din activitatea chiriasului sunt legale. Societatea sustine ca a inregistrat real sumele realizate din activitatea de jocuri de noroc a chiriasului;

- marfa aprovizionata a fost inregistrata corespunzator. Diferenta constatata putea fi determinata pe baza de inventariere si nu in raport cu caietul de insemnari care apartinea vanzatorului. Acest caiet nu reprezinta document financiar apartinand societatii.

Față de cele prezentate mai sus, societatea petentă solicita admiterea contestației.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din data de organul de inspecție fiscală a stabilit suma totală de lei care reprezintă lei taxă pe valoarea adăugată suplimentară, lei accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară.

Prin Raportul de inspectie fiscala nr./.... organele de inspectie fiscala au diminuat pierderea inregistrata de S.C. S.R.L. din cu suma de lei ca urmare a constatarilor efectuate.

Prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației emis de Activitatea de Inspecție Fiscală organul de inspecție fiscală menționează că diminuarea pierderii inregistrata de societate, taxa pe valoarea adăugată și accesoriiile aferente stabilite suplimentar sunt legal stabilite și propune respingerea contestației ca neîntemeiată, nelegală și nefondată.

Garda Financiara a transmis Parchetului de pe lângă Tribunalul Județean sesizarea penală nr./.... pentru verificarea elementelor infractionale.

Totodată se menționează că deoarece nu au identificat alte elemente care să conducă la sesizarea organelor în drept, pentru debitele stabilite suplimentar fata de cele estimate de comisarii Garzii Financiare nu a fost întocmită sesizare penală.

III. Având în vedere cele prezentate mai sus, documentele

existente la dosarul cauzei, motivațiile contestatoarei și în raport cu actele normative în vigoare, s-au reținut următoarele:

1. Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să analizeze dacă suma contestată de lei care reprezintă lei taxă pe valoarea adăugată suplimentară și lei accesorii aferente, este corect stabilită.

Din analiza contestației formulate de S.C. S.R.L. din împotriva Deciziei de impunere nr./.... emisă de organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală, se reține că prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației se precizează că Garda Financiară a transmis cu adresa nr./.... Parchetului de pe lângă Tribunalul Județean, Procesul Verbal nr./.... prin care au fost estimate sumele de lei reprezentând T.V.A. și lei reprezentând impozit pe profit.

Organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr./.... au stabilit sumele lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată suplimentară cu lei accesorii aferente ca fiind datorate de societatea petentă precizând în același timp că pentru debitele stabilite suplimentar față de cele estimate de comisarii Garzii Financiare nu a fost întocmită sesizare penală, astfel încât organele de soluționare vor analiza pe fond contestația formulată de S.C. S.R.L. din pentru sumele de lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată suplimentară și lei reprezentând accesorii aferente .

În fapt, inspecția fiscală a cuprins perioada în ceea ce privește impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată.

Din documentele întocmite de organele de inspecție fiscală rezultă că în conformitate cu art. 145¹ alin. 1 coroborat cu art. 21 alin. 3 lit. n) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, nu a fost admisă la deducere taxa pe valoarea adăugată în suma de lei aferentă facturilor înregistrate în baza unor contracte de leasing încheiate de societatea petentă pentru turisme. Societatea petentă nu avea drept de deducere pentru aceste facturi întrucât, așa cum organul de control menționează în referatul cu propuneri de soluționare a contestației, în cadrul societății există o singură persoană cu funcție de conducere și administrare. Totodată, organul de control menționează că la data inspecției fiscale situația autoturismelor achiziționate în leasing pentru care nu s-a acordat drept de deducere era următoarea:

- contractul de leasing nr. încheiat de societate cu S.A. pentru autoturismul figurează ca fiind reziliat, obiectul leasingului ne mai fiind în posesia utilizatorului;

- contractul de leasing încheiat de societate cu pentru autoturismul, contract finalizat, pentru care societatea nu avea

drept de deducere, in cadrul societatii existand o singura persoana cu functie de conducere si administrare;

- contractul de leasing incheiat de societate cu pentru autoturismul a fost intrerupt la data la care acesta a fost implicat intr- un accident, suferind dauna totala.

In conformitate cu art. 21 alin. 3 lit. n) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare cheltuieli care au deductibilitate limitată sunt *“cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente autoturismelor folosite de angajații cu funcții de conducere și de administrare ai persoanei juridice, deductibile limitat la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane fizice cu astfel de atribuții”*.

Nu poate fi retinuta afirmatia petentei precum ca “textele normative, art. 21 alin. 3 lit. n) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, sunt aplicabile dupa aplicarea OUG nr. 34/2009, respectiv art. 32 pct. 2, ordonanta intrata in vigoare la data de 11.04.2009”. Modificarea introdusa prin OUG nr. 34/2009 respectiv art. 32 pct. 2, se refera la limitarea cheltuielilor cu combustibilul. Din documentele întocmite de organele de inspecție fiscală si asa cum mentioneaza organul de control si in referatul cu propuneri de soluționare a contestației rezultă că nu au fost stabilite debite suplimentare ca urmare a aplicarii acestor prevederi. Totodata, nu poate fi retinuta afirmatia petentei precum ca “ societatea are trei puncte de lucru”, intrucat, la art. 21 alin. 3 lit. n) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, in baza caruia au fost excluse de la deducere cheltuielile de functionare si reparatii se face referire la limitarea cheltuielilor cu autoturismele folosite de persoane cu functii de conducere si administrare nefiind in analiza punctele de lucru deschise de societate.

In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata colectata in suma de lei, organele de inspectie fiscala au stabilit suplimentar taxa pe valoarea adaugata colectata aferenta lipsei de marfuri din gestiunea societatii pentru care nu au fost incheiate contracte de asigurare. Nu poate fi retinuta afirmatia petentei precum ca “diferenta constatata putea fi determinata pe baza de inventariere si nu in raport cu caietul de insemnari care apartinea vanzatorului”, intrucat in vederea stabilirii taxei pe valoarea adaugata aferenta marfurilor constatate lipsa in gestiune organele de inspectie fiscala au procedat la valorificarea inventarului efectuat de societate la data de, asa cum rezulta din documentele existente la dosarul contestaiei.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata colectata suplimentar in suma de lei, din documentele existente la dosarul contestatiei rezulta ca societatea petenta nu a colectat taxa pe valoarea adaugata aferenta veniturilor incasate. Conform Notei explicative luate de organele de inspectie fiscala administratorului societatii, anexata in copie la dosarul cauzei, petentul sustine ca veniturile pentru care nu a

colectat TVA provin din activitatea de jocuri de noroc desfasurata in baza contractului de asociere in participatiune incheiat cu S.C. S.R.L..

In referatul cu propuneri de soluționare a contestației organele de inspectie fiscala precizeaza ca in perioada martie – septembrie ..., perioada in care aceste venituri au fost inregistrate de societate, aceasta nu avea incheiat contract de de asociere in participatiune incheiat cu S.C. S.R.L.. Din documentele existente la dosarul contestatiei se retine ca in data de societatea petenta a incheiat un contract de asociere cu S.C. S.R.L., derularea contractului de asociere cu S.C. S.R.L. din data de fiind suspendata incapand cu data de, conform actului aditional anexat in copie la dosar, retinandu-se ca perioada – nu este acoperita de un contract de asociere in participatiune.

Astfel, față de cele menționate mai sus, organele de inspectie fiscală au stabilit diferențe suplimentare de creanțe fiscale constând în taxă pe valoarea adaugată suplimentară în sumă de lei. Accesoriiile în sumă de lei aferente taxei pe valoarea adaugată suplimentară, au fost calculate în conformitate cu prevederile art. 120 alin. 1 art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, fiind departajate de organele de inspectie fiscală din totalul accesoriilor prin adresa nr./.....

Avand in vedere cele mai sus mentionate, urmeaza a se respinge capatul de cerere cu privire la suma contestată de lei care reprezintă lei taxă pe valoarea adaugată suplimentară cu lei accesorii aferente.

Conform art. 213 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, *”în soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”*

În drept, art. 21 alin. 3 lit. n) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare prevede:

“ Art. 21 Cheltuieli

[...](3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

[...] n) cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente autoturismelor folosite de angajații cu funcții de conducere și de administrare ai persoanei juridice, deductibile limitat la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane fizice cu astfel de atribuții. Pentru a fi deductibile fiscal, cheltuielile cu parcul de autoturisme trebuie justificate cu documente legale.[...]”

- art. 11 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare prevede:

“ Art. 11 Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.[...]”

- art. 128 alin. 4 lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare prevede:

“Art. 128 - Livrarea de bunuri

[...] (4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

[...] d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) – c).[...]”

- art. 137 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare prevede:

“Art. 137 - Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;[...]”

- art. 145[^]1 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare prevede:

“ Art. 145[^]1 - Limitări speciale ale dreptului de deducere

(1) În cazul vehiculelor rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, nu se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor acestor vehicule și nici taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele care au aceleași caracteristici, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, cu excepția vehiculelor care se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă;

b) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru activitatea de taxi;

c) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru închirierea către alte persoane, instruirea de către școlile de șoferi, transmiterea folosinței în cadrul unui contract de leasing financiar sau operațional;

d) vehiculele utilizate în scop comercial, respectiv în vederea revânzării.[...]"

- art. 120 alin. 1 art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare prevede:

"Art. 120 Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.[...]

Art. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor."

2. Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa analizeze daca, pentru suma contestata de lei, compusa din TVA suplimentara in suma de lei si accesorii in suma de lei, poate fi solutionata pe fond cauza, in conditiile in care aceasta face obiectul unei sesizari penale.

In fapt, S.C. S.R.L. din a fost verificata pentru perioada – in ceea ce priveste TVA si impozitul pe profit.

Prin adresa organele Garzii Financiare au transmis Procesul Verbal nr. Parchetului de pe langa Tribunalul, in vederea stabilirii existentei sau inexistentei elementelor constitutive ale infractiunii de evaziune fiscala.

Inspectia fiscala la S.C. S.R.L. a fost efectuata in urma sesizarii transmise de Garda Financiara cu adresa nr. prin care s-a solicitat continuarea controlului si stabilirea in intregime a obligatiilor fiscale datorate bugetului statului.

Prin adresa nr. organele de inspectie fiscala din cadrul A.I.F. au transmis Garzii Financiare Raportul de inspectie fiscala nr., Documentul cu rezultatele actiunii de inspectie fiscala nr., Decizia de impunere nr., Fisa privind

obligatiile fiscale suplimentare nr. si Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr.

Avand in vedere ca intre determinarea obligatiei bugetare si stabilirea caracterului infractional exista o legatura de cauzalitate, solutionarea pe fond a cauzei urmeaza a se suspenda pana la rezolvarea laturii penale pentru suma contestata de lei care reprezinta lei taxa pe valoarea adaugata suplimentara si lei accesorii aferente.

In drept, cauza isi gaseste solutionarea in prevederile urmatoarelor articole:

Art. 108 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare prevede:

“Sesizarea organelor de urmarire penala

(1) Organele fiscale vor sesiza organele de urmarire penala în legatura cu constatarile efectuate cu ocazia inspeciei fiscale si care ar putea întruni elemente constitutive ale unei infraciuni, în condițiile prevazute de legea penala.[...]”

Art. 19 alin. (2) din Codul de Procedura Penala, care prevede:

“ Judecata in fata instantei civile se suspenda pana la rezolvarea definitiva a cauzei penale”.

Art. 214 alin. (1) lit. a) si alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare prevede:

“Suspendarea procedurii de soluionare a contestaiei pe cale administrativa

(1) Organul de soluionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, soluionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existena indicilor savârsirii unei infraciuni a carei constatare ar avea o înrâurire hotarâtoare asupra soluiei ce urmeaza sa fie data în procedura administrativa;[...]

(3) Procedura administrativa este reluata la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, dupa caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluionare competent potrivit alin. (2), indiferent daca motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

Prioritatea de solutionare in speta o au organele penale care se vor pronunta asupra caracterului infractional al faptei, potrivit principiului de drept “penalul tine in loc civilul”.

Avand in vedere cele mai sus precizate, se retine ca pana la pronuntarea unei solutii definitive pe latura penala, Directia Generala a Finantelor Publice nu se poate investi cu solutionarea pe fond a cauzei, motiv pentru care se va suspenda solutionarea cauzei civile pentru suma totala contestata de lei care reprezinta lei taxa pe

valoarea adaugata suplimentara si lei accesorii aferente.

3. Cauza supusa solutionarii este daca masura privind diminuarea pierderii fiscale declarata de societate cu suma de lei este legal dispusa, in conditiile in care aceasta masura a fost stabilita prin Raportul de inspectie fiscala nr. fara ca organele de inspectie fiscala sa emita Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala” potrivit Ordinului nr. 1939/2004.

In fapt, referitor la masura diminuarii pierderii fiscale stabilita de organele de inspectie fiscala, Ordinul nr. 1939/2004 pentru aprobarea formularului “Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala” precizeaza la Anexa nr. 2 instructiunile de completare ale acestui formular, respectiv:

“1. Formularul “Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală” reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului.

2. Formularul se va completa ca urmare a finalizării unei inspecții fiscale generale sau parțiale cu “Raport de inspecție fiscală” sau cu “Proces-verbal”, în cazul în care organele de inspecție fiscală stabilesc măsuri în sarcina contribuabililor.[...]”.

In legatura cu informatiile din continutul formularului, punctul 4 lit. e) “Motivele de fapt” ale aceluiași act normativ, stipuleaza: “se va prezenta detaliat modul în care contribuabilul a tratat din punct de vedere financiar-contabil sau fiscal o operațiune patrimonială, cu precizarea consecinței.”

La finalizarea inspectiei fiscale a fost stabilita in sarcina societatii masura diminuarii pierderii fiscale declarate, situatie in care organele de inspectie fiscala trebuie sa emita Dispozitie privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala, potrivit Ordinului nr. 1939/2004. Se retine ca in cazul S.C. S.R.L. masura diminuarii pierderii fiscale aferenta anilor ... - ... a fost stabilita de catre organele de inspectie fiscala prin RIF nr.

Avand in vedere cele precizate mai sus, urmeaza a se anula masura de diminuare a pierderii fiscale cu suma de lei stabilita prin Raportul de inspectie fiscala nr. Totodata, organul de inspectie fiscala va proceda la emiterea “Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala” prin care se vor valorifica cele constatate prin Raportul de inspectie fiscala referitoare la diminuarea pierderii fiscale cu respectarea celor mentionate in prezenta decizie de solutionare a contestatiei.

In drept, cauza isi gaseste solutionarea in prevederile

urmatoarelor articole:

În anexa 2 din Ordinul nr. 1939/2004 pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" se precizează:

"1. Formularul "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului.

2. Formularul se va completa ca urmare a finalizării unei inspecții fiscale generale sau parțiale cu "Raport de inspecție fiscală" sau cu "Proces-verbal", în cazul în care organele de inspecție fiscală stabilesc măsuri în sarcina contribuabililor.[...]

4. Informațiile din conținutul formularului se vor completa după cum urmează: [...] e) Motivele de fapt: se va prezenta detaliat modul în care contribuabilul a tratat din punct de vedere financiar-contabil sau fiscal o operațiune patrimonială, cu precizarea consecinței;"

Punctul 6 al anexei 3 din același ordin precizează:

"Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18

6. Se utilizează: la dispunerea de măsuri în sarcina contribuabililor de către organul fiscal cu atribuții de inspecție fiscală, pe baza Raportului de inspecție fiscală sau a Procesului-verbal."

4. Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să analizeze capătul de cerere referitor la Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. în condițiile în care petenta nu motivează în fapt și în drept contestația.

În fapt, Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. a fost emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală pentru impozit pe profit, impozit pentru care nu au fost stabilite diferențe. Se reține că pentru acest capăt de cerere societatea petentă nu motivează în fapt și în drept contestația, astfel încât pentru acest capăt de cerere contestația urmează a fi respinsă ca nemotivată.

În drept, art. 206 alin. 1 lit. c) din O.G. nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare prevede:

"Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...] c) motivele de fapt și de drept; [...]"

- art. 216 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, prevede:

"Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă....

Pct. 12.1 lit. b) din Ordin nr. 519 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată prevede:

"12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...] b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;[...]"

Pentru considerentele arătate în conținutul prezentei decizii și în temeiul prevederilor art. 108 alin. (1), art. 120 alin. 1 art. 120¹, art. 206 alin. 1 lit. c), art. 213 alin. 1, art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (3), art. 216 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct. 12.1 lit. b) din Ordin nr. 519 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, art. 19 alin. (2) din Codul de Procedura Penală, anexa 2, punctul 4 lit. e) și punctul 6 al anexei 3 din Ordinul nr. 1939/2004 pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", art. 21 alin. 3 lit. n), art. 11 alin. 1, art. 128 alin. 4 lit. d), art. 137 alin. 1 lit. a) și art. 145¹ alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 70, art. 209, art. 210, art. 211 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

D E C I D E

1. Respingerea ca neîntemeiată legal a contestației nr. formulată de **S.C. S.R.L.** din împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din data de întocmită de Activitatea de Inspecție Fiscală pentru suma contestată de **lei** reprezentând:

- lei - taxă pe valoarea adăugată suplimentară;
- lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară.

2. Suspendarea soluționării contestației nr. formulată de **S.C. S.R.L.** din împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./.... pentru suma contestată de **lei** care reprezintă:

- lei - taxă pe valoarea adăugată suplimentară;
- lei - accesorii aferente TVA suplimentară.

Urmeaza ca Directia Generala a Finantelor Publice sa se investeasca pe latura civila a cauzei dupa pronuntarea definitiva si irevocabila pe latura penala. Directia Generala a Finantelor Publice – Activitatea de Inspectie Fiscala va transmite solutia penala pronuntata in dosarul cauzei, organului de solutionare competent.

Transmiterea dosarului cauzei organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal contestat, urmand ca la incetarea definitiva si irevocabila a motivului care a determinat suspendarea acesta sa fie inaintat organului competent pentru solutionarea cauzei.

3. Anularea masurii de diminuare a pierderii fiscale cu suma de lei stabilita prin Raportul de inspectie fiscala nr. Organele de inspectie fiscala vor proceda la emiterea "Dispozitiei privind masurile stabilite de organele de inspectie fiscala" prin care se vor valorifica cele constatate prin Raportul de inspectie fiscala referitoare la diminuarea pierderii fiscale cu respectarea celor mentionate in prezenta decizie de solutionare a contestatiei.

4. Respingerea ca nemotivată a contestației nr. formulată de **S.C. S.R.L.** din, pentru capătul de cerere referitor la Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr.

5. În conformitate cu prevederile art. 218 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 11 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, prezenta decizie poate fi atacată în termen de 6 (șase) luni de la data primirii, la instanța de contencios administrativ competentă din cadrul Tribunalului

